

in de Pot. Zonder zich te overhaasten, had hij met meesterlijke diplomatie van deze kennismaking partij getrokken. Behendig had hij den opgeruimden Teller weten te bewegen een middag in Coster's Academie door te brengen. Men speelde Hooft's *Warenar* voor de tweede reize. Teller was zoo opgetogen, dat hij de volgende maal met vrouw en schoonzuster terugkwam, toen Coster's *Teeuwis de Boer* en Bredero's klucht van *Symen sonder Soetichey*t werd vertoond.

Het was een onvergetelijke avond geweest. Zonder groote moeite, maar met de uiterste omzichtigheid had hij zich gewaagd in de nabijheid van Madalena. Teller had hem hartelijk begroet, en, geen oogenblik aarzelend, met vrouw en schoonzuster bekend gemaakt. Daar Gerbrand begreep, dat het geluk van zijn leven op het spel stond, had hij alle krachten van zijn geest ingespannen om de beide zusters te boeien. Telkens moest hij het uiterste van zijn wil en van zijne zelfbeheersching vorderen, om niet in verwarring te raken, als Madalena hem met hare gadeloos mooie oogen in het gezicht staarde, als Elisabeth hem schertsend vroeg, of hij de dichter was van die „konstige” verzen, onlangs in een ruiker gevonden, die eene vriendelijke hand aan haar klopper gebonden had.

Dien avond was hij bevrijd gebleven van den bruinen Brabander, als hij Isaäck van der Voort pleegde te noemen. Jan Teller's wijf en Madalena hadden tot tranen gelachen over de kijfwoede van Teuntje alias Roert-mij-niet en de verliefde smeekingen van Symen sonder Soetichey)t. Zij hadden den dichter op smaakvolle wijze hunne ingenomenheid getoond. Jan Teller gedoogde het, dat hij na het eind der vertooning Madalena begeleidde tot den overkant naar het hoekhuis van de Huidenstraat. Slechts een enkel oogenblik sprak hij haar onder vier oogen te midden der huiswaarts-keerende Academiebezoekers. Het kloppen van zijn hart belemmerde zijne ademhaling, en deed zijne stem dof klinken. Toch poogde hij door de trilling zijner woorden Madalena te openbaren, wat hem met geweld naar de keel vloog, en wat hij moest verzwijgen. Wijze diplomatie ried hem toen geen gebruik te maken van Jan Teller's aanbod eene pooze te komen napraten, maar zich de mogelijkheid voor te behouden weldra een bezoek te zullen brengen aan de zusters.

Madalena had dien avond gul en ongedwongen gelachen, maar in al wat zij tot hem sprak, legde zij eene hoffelijke fierheid, die het uiterst moeilijk maakte een gemeenzamen toon aan te slaan. Zij deed hem verschillende vragen naar den toestand der Academie, en bewees, dat zij alle levensteekenen der jonge, ontluikende dramatische kunst met oordeel volgde. Popelend, aarzelend, bijna schuchter, trad hij Jan Teller's huis binnen, om het beloofde bezoek te brengen, twee dagen na den heerlijken avond in Coster's Academie. De zusters ontvingen hem zeer heusch in den Gekroonden Bok. Nogmaals deed hij zijn uiterste best, om te behagen, en bij herhaling straalde Madalena's lief gelaat van den zoetsten glimlach, die ooit zijn hart deed kloppen — maar in al wat zij sprak, wat zij tot hem zelve richtte, bleef zij uiterst kalm, vastberaden koel, zonder met blik of woord de aandoeningen van haar hart